

заповѣдь: въ посока на Соуджакъ—Еврѣнджикъ да остави една бригада, другитѣ две бригади утре въ 6 ч. пр. пл. да се насочатъ срещу дѣсния флангъ на противника, разположенъ по лѣвия брѣгъ на р. Карагачъ дере. И така, благодарение на това, че командуващиятъ III армия не бѣ въ течението на сполучливата атака при с. Карагачъ, той заповѣдаваше на 5-а дивизия, която имаше неуспѣхъ, да помогне на 4-а дивизия, която бѣше успѣла да заеме частъ отъ турската позиция. Разбира се, началникътъ на 5-а дивизия не можеше да даде исканата помощъ, защото всички части бѣха въ първа линия; даде само 3/2 дружина, която бѣ оставена за сврѣзка съ 4-а дивизия.

Въ 6 ч. сл. пл. началникътъ на 5-а дивизия изпрати до командуващия III армия следното донесение:

„Ако и обхванатъ и на двата фланга съ по единъ полкъ отъ 1-а бригада, противникътъ продължаваше да стои твърдо на позицията си. Къмъ 3 ч. сл. пл. задъ дѣсния му флангъ се показаха изъ гората голѣми, тѣмни маси, които се опредѣляха до 12 батальона, и се насочваха, повидимому, на Бунаръ Хисаръ. За париране тоя маневъръ на противника, бойниятъ редъ се удължи влѣво, като се въведе и 3-а бригада; противникътъ се е оттеглилъ отъ позициите си, но на нѣкои пунктове дочакаъ и ударъ съ ножъ.“

Бригадитѣ се спрѣха на заетитѣ позиции за нощуване, и сега се окопаватъ. Преследване на отстѫпващия не бѣ възможно, предвидъ тѣмнината и гористата мѣстностъ. Впрочемъ, той не може да се счита така разстроенъ, за да може да бѣде оправдано едно нощно преследване. Азъ ще нощувамъ на позицията, на източния край на с. Тузакли.

Телеграфната врѣзка още не е установена. Числото на раненитѣ и убититѣ е твърде значително, но още не е приведено въ точна известностъ.“

Много по-оптимистично бѣха настроени въ Щаба на турския III корпусъ. „Тая първа победа, спечелена отъ насъ въ тая нещастна война, — пише командирътъ на III корпусъ, Махмудъ Мухтаръ паша, произведе върху всички ни силно морално въздействие. Азъ преминахъ Соуджакъ дере близо до шосето и отидохъ при победоноснитѣ войски. Въ това време настѫпи тѣмнината, и огънътъ се прекрати съвършено. Тамъ срещнахъ дивизионния началникъ Джемаль бей, когото поздравихъ и комуто благодарихъ, защото честта на тая победа сепадаше главно нему и на неговата дивизия. Понеже неприятельтъ бѣше отстѫпилъ въ пълно безредие, азъ заповѣдахъ да се назначи авангардъ още преди да настѫпи нощта, и да се преследва противникътъ“ — завършва Махмудъ Мухтаръ паша.